

Usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 08.08.1995, sp. zn. 1 To 379/95, ECLI:CZ:KSOS:1995:1.TO.379.1995.1

Číslo: 7/1996

Právní věta: Z důvodu uvedeného v ustanovení § 67 písm. a) tr. ř. - obava z toho, že obviněný uprchne nebo se bude skrývat, aby se vyhnul trestu - lze vzít do vazby i osobu, která byla pravomocně odsouzena, a to nejen v případech, kdy to zákon výslovně stanoví (§ 276, § 282 odst. 2 tr. ř.), ale i v řízení podle § 330 odst. 1 tr. ř. o tom, zda se nařídí výkon podmíněně odloženého trestu (§ 60 odst. 1 tr. zák.).

Soud: Krajský soud v Ostravě

Datum rozhodnutí: 08.08.1995

Spisová značka: 1 To 379/95

Číslo rozhodnutí: 7

Číslo sešitu: 2

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Příslušnost soudu

Předpisy: 140/1961 Sb. § 60 odst. 1 141/1961 Sb. § 67 písm. a)

§ 276

§ 282 odst. 2

§ 330 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

K stížnosti odsouzeného zrušil Krajský soud v Ostravě usnesení Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 17. 7. 1995 sp. zn. 1 T 100/92 o vzetí do vazby odsouzeného P. B.

Z odůvodnění:

Citovaným usnesením Okresního soudu v Novém Jičíně byl odsouzený P. B. vzat podle § 68 tr. ř. z důvodu uvedeného v ustanovení § 67 písm. a) tr. ř. do vazby, která započala zatčením dne 16. 7. 1995 ve 20.00 hod. Svůj postup okresní soud odůvodnil tím, že se odsouzenému opakovaně nepodařilo doručit předvolání k veřejnému zasedání konanému za účelem rozhodnutí podle § 60 odst. 1 tr. zák., přičemž bylo zjištěno, že se nachází v zahraničí jako řidič kamionu. Byl proto prostřednictvím své manželky písemně vyzván, aby sdělil jména firem, u kterých pracoval, a adresu nynějšího zaměstnavatele. Odsouzený tak neučinil, dostavil se pouze k okresnímu soudu, občanskoprávní oddělení, s tím, že dopis okresního soudu někde založil. Jelikož odsouzený neskýtá záruku, že se bude zdržovat ve svém bydlišti, popř. že bude možno jinak zajistit jeho účast v trestním řízení, bylo rozhodnuto o jeho vzetí do vazby s přihlédnutím k tomu, že Policií České republiky v

Ostravě má být vedeno ohledně jeho osoby pátrání pro trestný čin podvodu.

Odsouzený P. B. napadl stížností toto usnesení ihned po vyhlášení. Namítá, že po svém zadržení byl předveden k soudu, kde byl podle § 60 odst. 1 tr. zák. ve veřejném zasedání nařízen výkon trestu odnětí svobody uložený rozsudkem Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 27. 8. 1992 sp. zn. 1 T 100/92, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 10. 1992 sp. zn. 7 To 373/92, a teprve poté byl vzat do vazby, aniž soud hodnotil okolnosti, za nichž měl být k veřejnému zasedání předvolán. Pracuje jako řidič kamionu a často se zdržuje v cizině, o čemž věděla jeho manželka. Zejména však namítal, že ve věci, ve které jde o řízení po pravomocném odsouzení, již nelze zajistit osobu obviněného vzetím do vazby podle § 68 tr. ř. Žádá proto zrušení napadeného usnesení okresního soudu a propuštění z vazby na svobodu.

Z podnětu podané stížnosti krajský soud ve smyslu ustanovení § 149 odst. 1 tr. ř. přezkoumal správnost výroku napadeného usnesení a řízení, které mu předcházelo, a po vyhodnocení věci dospěl k závěru, že je nutno napadené usnesení, jímž byl obviněný vzat do vazby, zrušit.

Krajský soud se především zabýval námitkami stížnosti, které se týkaly otázky, zda je vůbec možné vzít odsouzeného do vazby ve vykonávacím řízení po právní moci odsuzujícího rozsudku. Uvedl k tomu:

K námitkám obhajoby o údajném porušení ustanovení § 68 tr. ř. krajský soud konstatuje, že toto ustanovení řeší podmínky, za nichž je možno vzít osobu do vazby. Podmínka o sdělení obvinění byla v této věci splněna již v původním řízení, v němž byl za spáchaný trestný čin odsouzený P. B. uznán vinným. Přitom důvod vazby se podle § 67 písm. a) tr. ř. vztahuje nejen na odůvodněnou obavu z vyhýbání se trestnímu stíhání, ale i na odůvodněnou obavu z vyhýbání se trestu. Vzít do vazby z důvodu uvedeného v ustanovení § 67 písm. a) tr. ř. lze tedy podle názoru krajského soudu i osobu, která byla pravomocně odsouzena, a to nejen v případech, kdy to zákon výslovně stanoví (§ 276 a § 282 odst. 2 tr. ř.), ale i v řízení podle § 330 odst. 1 tr. ř. o tom, zda se podmíněně odsouzený osvědčil nebo zda se nařídí výkon podmíněně uloženého trestu. Půjde však o výjimečné případy, kdy budou v takovém řízení splněny podmínky pro vzetí do vazby. Stejný názor zaujalo trestní kolegium bývalého Nejvyššího soudu ve svých stanoviscích ze dne 14. 10. 1963 a ze dne 4. 7. 1964.

Dále se krajský soud zabýval konkrétními okolnostmi posuzované věci z hlediska splnění důvodu vazby uvedeného v ustanovení § 67 písm. a) tr. ř. a dovedl, že nejde o takový výjimečný případ. Obviněného nebylo třeba vzít do vazby.